Mystice ✠ a Attollite ꝛc. Supra idē dixerat: sed ad maiorē cōfirmationē repetit totū versū: Attollite portas principes vrās ⁊ eleuami porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. Et iterū querit: b Quis est iste glorie ꝛc. Et breuī soluit q̄ pius soluerat/dicēs: c Dns virtutū ipse est rex glorie. Virtutes dicunt angeli. Unde ⁊ quidā ordo angelorū vocat virtutes. Item dona gratuita q̄ deus opat in nobis sine nob. Uñ Ps. Ibūt de virtute in virtutē. Itē miracula. Unde Matth. vij. c. Multi dicunt mihi in illa die: Nōne in nomine tuo demonia eiecimus: ⁊ in noie tuo virtutes multas fecimus? Uirtus etiā princeps dicit. Uñ Act. viij. b. dicit de simone mago q̄ hoies dicebāt: Hic ē virtus dei q̄ vocat magna. Omniū aūt istarū virtutū christus ē dns. Et nota q̄ secūm Glosatorē/tribus aliis modis legit istō: scz Attollite portas ꝛc. Legit eñ de principibus demoniorum: quorū porte sunt/cupiditas/⁊ amor mūdanus: quibus opponunt renūciatio seculi ⁊ cōuersio ad deū. Et secūm istā lectionē tertius versus legit de principibus bonis angelis: quorū porte sunt adorationes/quibus aīa aduētū adorabant ab hominibus: qbus opponūt porte eternales. s. iusticia ad primū/charitas ad deū/castitas ad seipsum. Secūdo legit de demonibus ⁊ portis iferni: ⁊ de portis celi siue paradisi. Et tertius versus totus legit de angelis bonis ⁊ portis celi. Tertio mō legit in glosa de principibus bonis hominibus: quorum porte sunt virtutes et bona opera. Et secūm hoc attollite non sumit p̄ remouere/ sicut in aliis lectionibus: sed idem est attollite qd̄ eleuate.

Uirtus multiplicit accipit

Al. †Tollite

a †Attollite portas principes vrās ⁊ eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
b Quis est iste rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie.

Ps. 83.

Moraliter ✠ a Attollite portas principes vrās ⁊ eleuami porte eternales: ⁊ introibit rex glie. Itē repetit q̄stionē p̄missā ad notādū duriciā pcorū ⁊ potētiā dñi. b Quis ē iste rex glie. Et repetit rñsionē breuit: c Dns virtutū ipse est rex glie. Dns vt s̄ dictū ē cui debet apire. Virtutū/pluralit: pk illa tria q̄ assignauimus ibi: Fortl ⁊ potēs ꝛc. Est eñ virtus dñi ad tria principalit: Ad demnādū malos: qd̄ notatū fuit ibi: Fortl. Ad remunerādū bonos: qd̄ notatū fuit ibi: Potēs. Ad ptegēdū b̄ suos: qd̄ notatū fuit ibi: Dns potēs i ꝓlio. Esa. xxvj. a. Apite portas ⁊ introibit gens iusta/⁊ custodiens veritatē. Zach. xj. a. Aperi libane portas tuas. Iste aūt porte eternales. s. virtutes/⁊ opa q̄ nobis aperiūt ingressū eterni regni ⁊ celestis hierlm: significate sunt p sex portas hierlm/ q̄ eleuate sunt ⁊ edificate/ Neemie. iij. Prima porta fuit porta gregis: Hec est cōuersio penitentis: p quā grex dñi dispersus reducit ad ouile dñi. Ps. Introite portas eius i confessione. j. Pet. ij. d. Eratis sicut oues errantes: sed cōuersi estis nūc ad pastorē ⁊ epm aīarū vrārū. Uñ signanter dicit q̄ eliasib ⁊ fratres eius sacerdotes edificauerūt illā portā. Eliasib eñ interpretat deus meus facturā cōuertens: Hic est christus q̄ cōuertit pcōres: quorū natura/nō vitiū ipse fecit. Fratres eius: sūt sacerdotes/cōfessores/ p̄dicatores: q̄ coedificāt portā: hortādo ⁊ p̄dicādo ⁊ recipiēdo ad penitentiā: ⁊ p cōfessionē lauāt hostias dñi offerēdas. Uñ eadē porta dicta est pbatica piscina/ alio noie. Secūda porta/est porta piscium: hec est amaritudo mortificationis carnis: in qua viget aīa sicut piscis in aq̄ maris: ⁊ tollit suggestiones diaboli: ⁊ morsus rabidi canis. i. prauas delectationes. Uñ bñ dr q̄ hanc portā edificauerūt filij asnaa/q̄ interpretat serpentē tollēs: In ea aūt exigit vigor spūs: vñ eadē porta dicta ē porta dauid. i. manu fortis. Tertia porta/est porta vet: q̄ etiā dicta ē iudiciaria: p quā significat ptēpt mūdi: ⁊ egressus a mūdo: q̄ duplicē hz vetustatē/q̄ coēscunt a coēscēte mūdū. Mau. iij. b. Omis q̄ viderit te resiliet a te. Et b ē q̄ edificauerūt eā ioiada filius phasea ⁊ mosollā filius besodia. Ioiada eñ interpretat dñi cognitio: Phasea/ trāsiēs: Mosollā/plasmatio eorū: Besodia/i conspectu dei: quia q̄ habet cognitionē dei ⁊ mūdi: de mūdo trāsit ad patrē: ⁊ cōformat se deo/ vt tandē ad eius aspectū pueniat. Quarta porta/est porta vallis: hāc edificauerūt amin ⁊ habitores canoe. Per vallē intelligit defectus terrenorū. Amin interpretat misceōia. Zanoe/iste reqeuit: p b̄ intelligit misceōia/q̄ viscera idigētiū reqescere fac. Uñ ad Philemonē. b. Uiscera sctōrū reqeuerūt p te frat. Et hec porta dr gion. i. vallis pietatis/vel porta ioiaphat. i. dñi iudiciū: qz de solis opib pietatis fiet disceptatio i iudicio: Matth. xxv. c. Et p b̄ dat reqes vt ibi dr: Venite bñdicti ꝛc. Quita porta ē porta sterqlinij: quaz edificauit melchias filius rechab p̄ncepsvici bethacharē. Melchias interpretat rex dominus: Rechab/cōcedēs vel ascēsio. Bethacharē/dominus vineę siue eruditiōis tristicię. Hęc ē hūilitas i obedientia ⁊ patiētia. Hūilitas eñ regi ⁊ dño pcedēs vt obtēpās p obedientiā ⁊ patiētiā/⁊ ex tristibus eruditionē ⁊ leticiā spūalē accipiens/ascēdere fac dū hūilit se submittit: qz hūilē spū suscipiet glia: Prouer. xxix. d. Sexta porta/est porta fontis: quā edificauit sellū filius coloçai p̄nceps pagi maspha. Sellū pacatus vel pacificatio: Coloçai/ vox videntis vel fortitudis: Maspha/aq̄rū impetus vel ptēplatio/vel locus iudicij: p q̄ significat cōpunctio deuotę orationis cū suis circūstātiis siue ornamētis. Debet eñ oro pcedere de fonte duplicis cōpunctionis. s. cōtritionis et charitatis/ex pacata pscia ad pacificādū deū sibi ⁊ ecclię: videns p discretionē: fortis p pseuerātē desiderij intentionē: impetuosa lachrymarū torrētibus: ptēplatione illustrata: timore reuerētię verecūda. De p̄ma cōpunctione: Judith. xvj. b. Filij puellarū cōpunxerūt eos. Et Act. ij. f. Cōpuncti sunt corde: et dixerūt ad petrū ⁊ ad reliqs apōs: Quid faciemus viri fratres? De secūda Ps. Potasti nos vino cōpūctionis. De cōscię pacatione: Luc. xxij. e. Auulsus ē ab eis quasi iactus ē lapidis: ⁊ positis genibus orabat ꝛc. Et dr q̄ntū ē iactus lapidis. s. ne lapis alienę curę ad mentē tūc iaciat: Vel qz tūc erat dns q̄si sub iactu lapidis. i. sub passione: Pro q̄ orabat sic. ij. Paral. xx. a. Josaphat timore pterritus totū se ptulit ad rogādū deū. De pacificatione dñi: Exo. xxxij. d. orante moyse/ placatus est dns ne faceret malū qd̄ locutus fuerat aduersus ppl'm suū. De discretione petendi. iij. Regl. iij. b. Placuit sermo coram dño q̄ salomō rē hmōi postulasset. s. sapiētiā. Hoc aūt dictū fuit salomōi dormiēti. i. pacifico ⁊ trāquillo: Talis ipetrare pōt qd̄ petit. De pseuerātia: Lucl. xviij. g. Qui ꝓibāt increpabāt eū vt taceret: ipse vero multo magis clamabat. De impetu lachrymarū: Cant. iiij. d. Fons hortorū puteus aquarū viuentiū/q̄ fluunt ipetu de libano. De ptēplatione q̄ sedet lachrymarū ipetū: sicut sol' corruscatio effusionē imbriū: dicit Tob. iij. d. Post tempestatē trāquillū facis/⁊ p lachrymationē ⁊ fletū exultationē ifūdis. De reuerētia: Hester. xv. d. Uidi te dñe q̄si angelū dei ⁊ pturbatū ē cor meū p timore glie tue. Expo. Ps. XXIIII

Porte virtutū significate p sex portas hierlm

Ps. 99.

Ad te domine ꝛc. Titulus. In finē psalmus dauid. Supra egit ppheta de reditu fidelis populi in patriā: ibi: Dns regit me. Et de reditu christi in patriā: ibi: Dni est terra. In hoc psalmo petit ppheta i psona ecclesię ostēdi sibi viam/ p quā possit redire ad patriā: ad quā b̄ int p̄ssuras suspirat. Psalmus iste tripertitus ē. Primo petit ostēdi sibi viam. Secūdo petit peccata sibi dimitti: ibi: Reminiscere. Tertio ostēdit quomō habeant eterna: ibi: Quis est hō. Ecclesia vero vel ppha in psona ecclię antecipat: primo captat beniuolētiā iudicis: ondens merita sua. Primo meritū charitatis: cū dicit: d Ad te O dne leuaui animā meā. Hoc eñ fit p charitatē. Unde dicit Gregorius. Machina cordis vis amoris. Sicut enim machina eleuat lapidem: ita amor eleuat cor ad deum contemplandum et desiderandū ✠

Partitio psalmi

Moralit/dicit vir iustus. d Ad te dne leuaui aīaz meā. Leuat aīa bona leuatione multis modis. Prio p pseuersione a luto pcti. Ps. Exaudiuit pces meas: ⁊ eduxit me de lacu mise ⁊ de luto fecis. Secūdo p ptēplationes a mūdo i cęlū. Thren. iij. d. Sedebit solitarius ⁊ leuabit se sup se. Itē p hūilitatē. Luc. xiiij. c. Qui se hūiliat exaltabit. Eccli. xx. b. Est q̄ ab hūilitate leuabit caput. ✠

Alia eleuatio multis modis

Ps. 39.

Aleph

Allegorice c-* desiderãdũ: De qua eleuatiõe dicit Job. vij. c. Elegit suspẽ/
diũ aĩa mea. Greg⁹. Qui supna nõ ꝓsiderat ĩ his phãtasticis
q̃si veris bonis exultat. Secũdo ostẽdit meritũ fidei suę/cum
dicit: a Deus meus. s. p cultũ. Fides eñ theosebia est: vt
dicit Aug⁹. Tertio ostẽdit meritũ spei vel cõfidẽtię/cũ dicit:
b In te ꝓfido. In
quo etiã ostẽdit quar/
tũ meritũ. s. hũilitatis
cũ dicit: in te. q. d. nõ
in me. Quinto ostẽdit
meritũ pseuerãtię/cum
dicit: c Non eru/
besca m. Postea captat benuolentiã a ꝑsona aduersariorũ
q̃tum ad peccatũ oris: qui parati sũt deridere ecclesiã si vide/
rent eam auxilio domini destitutã. Unde dicit: d Necq ir/
rideant me inimici mei: dęmones vel hęretici. q. d. nõ so/
lum ꝓpter merita me exaudias: sed ⁊ ꝓpter maliciã inimico/
rum ne me irrideant. Et vere ita facies: quia non deseris spe/
rantes in te. Hoc est quod subdit: e Etenim vniuersi:
generaliter: f Qui sustinẽt: patienter. g Te/flagellan/
tem vel pręmia differentẽ. h Nõ confundent: a culpa
in pręsenti: nec a pęna in futuro. Sustinemus deum/dum pa/
tiẽter portam⁹ pondus diei ⁊ ęstus: Matth. xx. b. id est tribu/
lationes: Et cum ꝓ dilatione p̃miij non murmuramus: sed cum
patiẽtia expectam⁹. Uere tales non ꝓfundent: Sed i Cõ/
fundãtur omnes iniqua agentes. i. cõfundent illa du/
plici ꝓfusione: oẽs/nullo excepto: k Iniqua agẽtes: id
est inique infestãtes me/dicit ecclesia. Et hoc: l Supua/
cue: id est frustra: quia nõ deijcient me: Mauis enim petri/⁊
si concutiat/nõ tamẽ submerget. Et in hoc versu captat beni/
uolentiã iudicis a ꝑsona inimicorũ q̃tum ad peccatũ operis:
sicut in p̃cedenti q̃tum ad peccatũ locutionis.

Moraliter * bit caput. Itẽ p iniquitatẽ. Osee. iiij. b. Peccata populi
comedent: ⁊ ad iniquitatẽ leuabunt aĩas eorum. Sed ista ele/
Ps. 101. uatio mater est casus. Ps. Eleuans allisisti me. Job. xxiij.
d. Eleuati sunt ad modicũ ⁊ non subsistent ⁊ humiliabunt. Et
bene dicit q animã leuauit ad deum: quia deus altus est. Ps
Ps. 112. Quis sicut dñs deus noster qui in altis habitat. Debet autẽ
Iustus debet aĩam suã le/ iustus animã leuare ad deũ ꝓ multas causas. Primo vt vi/
uare ad deũ deat: magis eñ videmus ab alto. Hiere. iij. a. Leua in dire/
ctum oculos tuos ⁊ vide vbi nũc ꝑstrata sis. Gen. j. a. Tene/
bręerant sup faciem abyssi. Abyssum vocat omnia inferiora.
Itẽ secũdo vt audiat. Neemię. viij. a. Aures omnis populi
erant erectę ad librum. Non eñ audire posset homo inter tu/
multus terrenarum vel carnaliũ cogitationũ. Item tertio vt
Ps. 26. fortius pugnet. Ps. In petra exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit
caput meũ super inimicos meos. Job. xvij. a. Libera me do/
mine ⁊ pone me iuxta te ⁊ cuiusuis manus pugnet contra me.
Et de Job dicit Grego⁹. In altum mentẽ fixerat: ⁊ ideo ho/
stis ad eum irrumpere non valebat. Item vt euadat laqueos
diaboli. Job. xviij. b. Abscondita est in terra pedica eius. Itẽ
vt in deũ quiescat et refrigeriũ habeat. Unde Augustin⁹ in p̃/
cipio libri cõfes⁹. Inquietũ est cor nostrũ domine/donec pue/
nerit in te. Matth. xj. d. Uenite ad me omnes qui laborati/
⁊ onerati estis/⁊ ego reficiã vos. Job. xvj. g. Hęc locut⁹ sum
vobis vt in me pacẽ habeat[: in mũdo ꝑssurã habebitis. Itẽ
vt se humiliet. Unde abraã qui dominũ videbat/dicit: Gen.
xviij. d. Loquar ad dominũ meũ cum sim puluis ⁊ cinis. Hęc
humiliatio significata fuit Gen. xxiiij. g. vbi dicit q rebecca cõ/
specto isaac descendit de camelo: per quẽ significat superbia.
Item vt virtutes amissas recuperet. Job. xxxix. c. Mũquid
ꝑ sapientiã tuam plumescit accipiter/expandens alas suas ad
austrum: q. d. non. Per se eñ amittit homo alas virtutũ: sed
ꝑ flatum spiritussãcti recuperat eas/sicut accipiter per austrũ.
Dicit ergo vir iust⁹: Ad te domine leuaui animã meã:
infirmã: ad te medicũ vt sanes. Hiere. viij. g. Mũquid resina
nõ est in galaad/aut medicus nõ est ibi: Luc[. iiij. d. Medice
cura teipsum. Item stultam/vt doceas. Job. xij. b. Uos vo/
catis me magister et domine ⁊ bene dicitis/sum etenim. Itez
orãtem/vt exaudias. j. Timoth. ij. c. Uolo viros orare ĩ om/
ni loco leuantes puras manus. ij. Parali. xx. c. Cum ignore/
mus quid agere debeamus hoc solum habemus residui/vt
ad te nostros oculos dirigamus. Et ideo leuaui: quia tu es
deus meus in quem cõfido. Unde dicit: a Deus meus
in te confido: quia deus/ideo potens est iuuare. Et ideo
merito confidendum
est ĩ eo: q̃ meus ideo
vult. Et ideo maxime
confidendum est in
eo: propter quod di/
cit: b In te con/
fido: non in me. Esa.
j. g. Fortitudo vestra vt fauilla stupę. Itẽ In te/nõ in hoie.
Hieremię. xvij. a. Maledictus qui confidit in homine ⁊ po/
nit carnem brachiũ suum. Item In te: non in diuitijs. Hie/
remię. xlviij. b. Pro eo qõ habuisti fiduciam in munitiõibus
et ĩ thesauris tuis: tu quoq capieris. Et quia in te cõfido:
nõ in istis: Ideo c Non erubescam/euãgelij p̃dicati/
onem/christi pauperis imitationẽ. Matth. x. d. et Luc[. ix. c.
Qui me erubuerit et sermones meos ⁊c. Roma. j. b. Non
erubesco euangelium. Item/ Non erubescam: peccato/
rum meorũ confessionem. Eccli. iij. d. Non confundaris con/
fiteri peccata tua: ⁊ non te subijcias omni homini ꝓ peccato
tuo. Esa. liij. b. Non cõfunderis neq erubesces: quia confu/
sione adolescentię tuę obliuisceris. Sed quis erubescet: Esa.
xxiij. a. Erubesce sidon: id venator temporaliũ. Ps. In do/ Ps. 25.
mino sperans nõ infirmabor. Eccli. ij. b. Respicite filij natio/
nes hominũ: ⁊ scitote/quia nullus sperauit in domino ⁊ con/
fusus est. d Necq irrideant me inimici mei. Dęmo/
nes/q̃ peccatores irrident: sicut dicit Abacuk. j. c. Tyranni
ridiculũ eis erũt. Ibi dicit Grego⁹: Tanto magis diabol⁹
nos irridet: quãto magl nos sibi obedientes videt. Job. xij. a.
Deridet iusti simplicitas. Job. xxx. a. Nũc deridẽt me iunio/
res tempore. e Etenim vniuersi qui sustinent te nõ
cõfũdent/mala ꝑfusiõe. Hoc vt sup exponit de patiẽtia et
expectatione pręmij: diuites huius mũdi non sustinẽt domi/
nũ: id est nõ expectant eum habere in pręmiũ: sed hic festinãt
ad temporalia. s. ad diuitias/delitias ⁊ honores: Ideo con/
fundent in futuro: quia substãtia festinata minuet: Prouerb.
xiij. b. Ideo dicit eis dominus Luc[. vj. d. Uę vobis diuiti/
bus qui habetis hic consolationẽ vestram ⁊c. Nos vocat
apostolus Phil. iij. d. inimicos crucis christi. Et ibi loquit
de cõfusione eorũ dicens: Quorũ deus venter est: quorũ finis
interit⁹ ⁊ gloria in ꝑfusione eorũ q̃ terrena sapiũt/scz diuitias/
delitias/⁊ honores. De quib⁹ trib⁹ Jaco. iij. d. Nõ ē ista sa/
pientia desursum descendẽs a patre luminũ: sed terrena/ani/
malis/diabolica. Terrena q̃tum ad diuitias: animalis q̃tuz
ad delitias: diabolica q̃tum ad gloriã et honores. Propter
hoc bene sequit: i Confundant omẽs iniqua agen/
tes supuacue. Iniquũ enim: id est non ęquum est relicto
creatore/creatur[adhęrere. Et hoc etiã supuacuę: id ē fru/
stra fit: quia ista omnia transeunt velut vmbra. Job. xxvij. d.
Diues cuz dormierit nihil secũ auferet/aperiet oculos suos ⁊
nihil inuenier. Itẽ bñ dicit: Supuacuę: q̃ nec etiã ĩ p̃senti
inde habẽt aliq̃d emolumẽtũ qõ valeat. Eccẽs. ij. d. Quid ꝓ/
derit hoi de vniuerso labore suo ⁊ afflictiõe spũs qua sub sole
cruciat⁹ est: Cũcti dies et⁹ dolorib⁹ et erumnis pleni sũt: nec
ꝑ noctẽ mente reqescit: ⁊ b nõne vanitas est: Propt hoc bñ
quęrit apostolus Ro. vj. d. Quem g̃ fructũ habuistis tũc in
illis in quib⁹ nũc erubescitis: Et nota q ē multiplex cõfusio:

Est eñ cõfusio
- Perturbatiõis. Gen. xj. b. Uenite confunda/mus linguas eorum.
- Admiratiõis. Job. xxxvij. a. Cõfusum est cor meũ ⁊ emotũ de loco suo.
- Pęnitentię. Eccli. iiij. c. Est confusio aducens gratiam ⁊ gloriam.
- Damnatiõis. Eccli. iiij. c. Est confusio addu/cens ignominiã: de hac loquit hic Ps.
- Ino ordinationis. Unde prouerbiũ: Ubi non est ordo/ibi est confusio.

Alt. †expectãt Simel
Alt. †inique faciẽtes vana

Uias tuas

a Vias tuas dñe ꝛc. Captata beniuolentia/facit ꝓphe/ta petitionem suam in persona ecclesię ꝛ cuiuslibet iusti. Dicit ergo: Vias tuas: id est mandata per quę ad te qui es vera vita reuertar: b Demonstra mihi: dicit ecclesia ꝗtum ad minores. Matth.xix.c. Si vis ad vitā ingredi/serua mādata. c Et semitas tuas edoce me: id est consilia ꝛ secreta et mystica legis/ꝗtū ad perfectos/ qui cōsilia adimplēt. d Dirige me: ne erreni: e In veritate tua: id est in fide vera vel euāgelica regula. Gal.ij.b. Ut veritas euangelij pmaneat apud vos. Quę est/vt dicit Glo. quia i christo/neq; pręputiū/ neq; circūcisio aliq̄d valet: sz fides q̄ per dilectionē operat. Gal.v.b. f Doce me: per charitatē. j. Joh.ij.d. Unctio eiꝰ docet vos de omnibꝰ. Et ideo ꝗ fac: g Quia tu es deus: q̄ me creasti. h Saluator meꝰ: q̄ me recreasti. Ad ꝗ enim me fecisti/vt i vitā eternā me introduceres. Ad hoc me recreasti/vt ad illā me reduceres: Et sic allegat christi bonitatē. Postea allegat suā patiētiā: i Et te sustinui: flagellantē: k Tota die: id est toto feruore tribulationis. Uel/ Te sustinui: pręmia differētē: tota die. i. tota pręsēti vita.

Al. tnotas fac

Moraliter Ps. 24.

Moraliter/ dicit vir iustus: a Vias tuas domine demonstra mihi: sicut dicit in hoc Ps. Uniuersę vię dñi misericordia ꝛ veritas. In misericordia venit saluare mūdū: In veritate veniet iudicare eum. Mas ergo vias debet petere vir iustus demōstrari sibi: vt p̄ma via moueat eum ad amorem: secūda ad timorē. Sap.x.b. Justū deduxit dominꝰ per vias rectas ꝛc. De pima via: Joh.xvj.f. Exiui a patre ꝛ veni in mundū. De secūda: Matth.xxiiij.c. Uidebunt filiū hominis venientē in nubibꝰ cęli/cum virtute multa ꝛ maiestate.

Semite duę quibꝰ ad nos venit dñs

c Et semitas tuas edoce me. Semitę dñi sunt quibus venit ad nos secreto ꝛ occulte. Et sunt duę. Una qua venit in mentē ad sanctificationē. Alia qua venit in morte ad carnis et animę dissolutionē. De pima/ Joh.xiiij.c. Ad eū veniemus et mansionē apud eum faciemꝰ. De secūda/ Luc.xij.e. Sint lumbi vestri p̄cincti: ꝛ lucernę ardentes in manibus vestris: ꝛ vos similes hominibus expectātibus dominū suū/ q̄n reuertat a nuptijs: vt cū venerit ꝛ pulsauerit/ cōfestim aperiāt ei. Uenit enim: vt animā quam dedit/recipiat. Pulsat: vt per carnis molestiam/mortem vicinam ostēdat. Bene ergo primo vias vocat/et quasi visui subiectas sibi ostendi postulat: quia vterq; aduentus: vnus manifeste fuit: alius manifeste futurus est/vt dictū est. Isti autē duo vltimi modi/semitę dicunt: et edoceri/ nō ostēdi petunt: q; vtroq; modo occulte venit dominꝰ. Job ix.b. Si venerit ad me non videbo eum/si abierit nō intelligā. d Dirige me ꝛc. Petierat supra sibi ostēdi vias dñi. s. misericordiā ꝛ veritatem. Sed quia cum venerit in via veritatis siue iusticię/etiā iusticias iudicabit: sicut dicit i Ps. Cū accepero tempus/ego iusticias iudicabo: petit hic vir iustus: vt dñs dirigat eum: ne tūc in eo tortuositas aliqua inueniat: Jō dicit: Dirige me in veritate tua. i. veritatē iudicij tui inse/re cordi meo: Et sic nō incuruabit ad ĩfima: sed dirigēt ad te. Unde dicit Abacuk.ij.a. Super custodiā meā stabo ꝛ figam gradum sup munitionē: et ꝛtemplabor vt videam quid dicat mihi: ꝛ quid respondeā ad arguentē me. Et. j. in eodē capitulo: Qui incredulꝰ est/nō erit recta aīa eiꝰ i semetipso. Qui enim nō credit iudiciū futurū: incuruat aīaz ad ĩrena ꝛ vana cupiēda et quęrēda. Sic q̄ petit dirigi voluntatē suam et affectum: Sed quia quādoq; dirigit affectus ad aliquid appetendum: nec tamē propter hoc illuminat intellectus ad illud inuenien/dum: Ideo addit: f Et doce me: vt. s. nō solū te cupiā: sz etiā voluntatē facere sciā. Ps. Doce me facere volūtatē tuā. g Quia tu es deus saluator meꝰ ꝛ te sustinui tota die. Hoc exponit vt supra. Posset etiā exponi totū de vijs primi aduētꝰ/cū dr: a Vias tuas dñe demōstra mihi. Uiator enim ppte fuit dñs in primo aduentu: ꝗm q; admirans hieremias dicit: Miere. xiiij.b. Quare q̄si colonꝰ futurꝰ es in terra: ꝛ quasi viator declinās ad manēdū: Et habuit viator iste vias: et habuit semitas. Quę sint vię: et q̄ sint semitę/describit Cassiodorꝰ/dicēs: Uię sunt quas cōmeantiū generaliter licentia prouagat. Semitę q̄ angusto calle dirigunt: nec vulgo notę sunt: sed occultis itinerib̄ ambulant. Uię cōmunes ꝛ omnibꝰ notę: fuerunt/pauptas/labor ꝛ vilitas: de quibꝰ dicit Ps. Pauper sū ego ꝛ in laboribus a iuuētute mea: exaltatꝰ aūt hūiliatus sum ꝛ cōturbatus. Ego cū ponde

Differētia inter viā et semitā

Al. tsaluatoris

Ps. 87.

h tsaluator meus: ꝛ te sustinui
k tota die. Reminiscere mise/
l rationū tuarū dñe: ꝛ miseri/
m cordiarū tuarū q̄ a seculo sūt.

re. s. dominꝰ cęli ꝛ terrę/ paup sum/ecce paupertas: ꝛ i labo/ribus/ecce labor: exaltatus autē in cruce hūiliatus sum/ecce vilitas. Mas igit vias debet petere vir iustus sibi ostendi: vt p eas post dñm ambulet. Unde dicit. j. Pet.ij.d. Christꝰ passus est p nobis/ vobis relinquēs exemplū vt sequamī vestigia eius. Passus est dico illa tria. s. paupertatē/laborē/ꝛ vilitatem. Semitę vero quę solis indigenis notę sunt: in christo fuerunt: charitas/ꝛ hūilitas ipsius: quę etiā priuatis discipulis fuerūt aliquādo minus notę. Semitā enim charitatis ad plenū non nouerat petrus: qn audito a christo q̄ moriturus esset pro genere hūano/increpauit eū/dicens: Absit a te dñe: non erit tibi hoc: Matth.xvj.d. Unde dñs increpauit eū q̄ semitā istam ignoraret/dicēs ei: Uade post me sathana/scandalū mihi es: q; nō sapis ea quę dei sunt/sed q̄ hominū. q.d. nescis semitā/ꝛ si forte scias viā. Itē semitā hūilitatis christi ignorabat idē petrus: qn dño volenti lauare pedes eius/contradixit/dicens: Dñe tu mihi lauas pedes? Et post: Non lauabis mihi pedes in ęternū: Joh.xiij.a. Unde et dñs dixit ei: Quod ego facio tu nescis modo: scies aūt postea. q.d. tu nescis modo semitā hūilitatis. Et ad q̄d petit sibi vias ondi ꝛ semitas doceri/subiūgit: d Dirige me/ in vias tuas ꝛ semitas tuas: Et hoc: e In vitate tua: nō i falsitate hypocritarū: q̄ vident ambulare i viasꝛ semitas dñi ꝗm ꝗtatē hominū: qui non respiciunt nisi exterioza: sed non ambulant in veritate dei: qui scrutatur corda ꝛ renes. f Et doce me. Supra dixit: semitas tuas edoce me: et hic iterum addit: doce me. Primo petijt vt sciret semitas: hic petit vt sciat ire per eas. Primū enim/docere/dicē doctrinā sciētię. Secūdū dicē doctrinā expientię. Et allegat q̄ dñs ꝗ debet facere: g Quia tu es deꝰ saluator meꝰ ꝛc. vt supra. l Reminiscere ꝛc. Secūda pars in qua petit ecclesia p suis mēbris: vl quilibet iustus peccata sibi dimitti. In prima enim parte petijt sibi viam ostendi/ꝛ se in illa dirigi. Sed q; in illa via nō pōt bene dirigi onerat peccatis: Ideo petit hic exonerari. Et vt exoneret: primo captat beniuolentiā dei ab actu miserendi: ibi: Reminiscere miserationū tuarū. Secūdo ab insita natura miserendi: ibi: Et misericordiarū tuarū. Tertio a pseuerantia: ibi: Quę a seculo sūt. Dicit ergo: Reminiscere. i. memorē te esse iterū ostēde: m Miserationū tuarū. i. opera misericordię q̄ patribꝰ exhibuisti. n Et misericordiarū tuarū: q̄ tibi naturalit insitę sūt. Miere. xiiij.d. Solij glorię tuę recordare: ne irritū facias fędꝰ tuū nobiscū. Soliū glorię eiꝰ est misericordia: ꝗm q; dicit in collecta: Deus q̄ omnipotētiā tuam parcēdo maxime ꝛ miserēdo manifestas. Ps. Suauis dñs vniuersis ꝛ miserationes eius sup oia opa eius/ Ecce soliū. o Quę a seculo sunt. i. ab initio seculi. Statim enim in adā apparuerūt miserationes eiꝰ: quē p peccato nō dānauit: sed ei pęnitētiā misericordit iniūxit/ dicēs: In labore vultus tui vesceris pane tuo ꝛc. Gen. iij.d. Et ab adam vsq; ad nos descenderūt: q; nunq; defuit alicui dei misericordia. Thren. iij.c. Misericordię dñi mltę: q; nō sumꝰ cōsumpti: Tū ppt pctm adę: Tū ppt ppria q̄ q̄tidie cōmittimꝰ. Et addit ibi: Et nō defecerūt miserationes eiꝰ. Item misericordię dñi/sunt a seculo. i. ante seculū. s. ab ęterno: q; misericordia dei est ipse deꝰ. Ps. Misericordia dñi ab ęterno: Miserationes eius sunt a seculo. i. ab initio seculi: vt expositū ē: q; tūc primo habuit cui miserēt. Captata beniuolentia petit, exonerari a pcis: Et primo a sciēter cōmissis

Ps. 74.

Alter

Ps. 142.

Ps. 144

Ps. 102.

scient cõmissis: ibi: **Delicta iuuẽtutis meę.** Scõd a pctis ignorant cõmissis: ibi: **Et ignorãtias meas.** Dicit ergo: a **Delicta.** i. peccata quę commisi omittẽdo ea quę debui facere: b **Iuuentutis meę.** i. audacię ꝓcipitis in peccatum: sicut iuuenes audaces ⁊ ꝓcipites sunt. c **Et ignorãtias meas.** i. peccata quę ꝓpetraui ignorant. d **Ne memineris.** i. nõ reseruer ad pęnã perpetuam. Thren. j. c. Vigilauit iugum iniqtatũ mearũ in manu eius.

a **Delicta iuuẽtutis meę: et ig**
b c d e f **norãtias meas ne memineris.**
g **Scõm miscõiam tuã ⁊ mẽmẽto mei tu: ꝓp̃ bõnitatẽ tuã**

h **dñe. Bulcis ⁊ rect⁹ dñs: p**
i k **ptẽr ꝗ legẽ dabit delinquẽti**
l m **bus i via. Dirigẽt ⁊ mãsuetos**
i iudicio: docebit ⁊ mites vi

Ecch. xviij. e. Si impius egerit pęnitentiã ab oibus pctis suis q̃ opat⁹ ẽ: ⁊ custodierit oia ꝓcepta mea: ⁊ fecerit iudiciũ et iusticiã: vita viuet ⁊ nõ moriet: Oim iniqtatũ eiꝰ q̃s opatus est nõ recordabor. Uel **Delicta iuuẽtutis** / ad litterã: qz in illa ętate magis solent hoies derelinq̃re viam equitat. Vñ Salomon dicit: viam adolescent. sibi penit⁹ esse incognitã. Prouer. xxx. c. Tria sunt difficilia mihi: et quartũ penitus ignoro: Viam aqlę in cęlo: viam colubri sup petrã: viam nauis i medio mar.: et viã viri i adolescẽtia. Propt ꝗ cõmẽdat robias: Tob. j. a. q cum esset iunior oib⁹ / nihil tñ puerile gessit in opere. Thren. iij. c. Bonũ ẽ viro cũ portauerit iugum ab adolescẽtia sua. Eccs. xij. a. Memento creatoris tui in dieb⁹ iuuẽtut. tuę. Et habẽt colorẽ aliquẽ excusatiõis hęc duo genera peccatorꝫ. s. peccata iuuẽtutis ⁊ ignorãtię. De ꝗmo Eccl. xxxiiij. b. Vir in multis expert⁹ cogitabit multa: et qui multa didicit enarrabit intellectũ: q̃ non est expert⁹ pauca recognoscit. Job. xij. b. In antiqs est sapiẽtia: ⁊ in multo tempe prudẽtia. De secundo. j. Timoth. j. c. Qui prius fui blasphem⁹ ⁊ psecutor ⁊ ꝓtumeliosus: sed miscõiam dei ꝓsecutus sum: quia ignorans feci in incredulitate. f Et nota q est

Multiplex iuuentus
- Ętatis. Ps. Iunior fui etenim senui. Ps. 36.
- Vanitat. Ps. In q̃ corrigit adolescẽtior viã suã. Ps. 118.
- Et Luc. xv. c. q filiꝰ pdig⁹ adolescẽs dictus est.
- Gratię. Ps. Introibo ad altare dei ad deum qui lętificat iuuentutẽ meam. Ps. 42.
- Iuuẽt⁹ Glorię. Ps. Renouabit vt aqle iuuentus tua. Ps. 102.
- Mequitię. Esa. lxv. d. Puer centũ annorꝫ moriet: et peccator centũ annorꝫ maledict⁹ erit.
- Audacię ⁊ temeritat.: vt ꝗ fm ꝑmã expositionez.

Item est ignorãtia
- Inuincibilis: q̃ excusat a tanto ⁊ a toto.
- Simplex: quę excusat a tanto ⁊ nõ a toto.
- Affectata quę nec a tanto nec a toto excusat.

Simplex dicit ignorantia: qñ homo nõ laborat scire qd̃ possit scire. Affectata dicit: quãdo aliqs ex idustria omittit scire: ne sciẽtia in eo aggrauet peccatũ / ne magis teneat ad bñ operandũ. Osee. iiij. c. Quia tu sciẽtiã repulisti: repellam te ne sacerdotio fungaris mihi. Petita indulgẽtia de peccatis scient et ignorant cõmissis: ostendit causam efficiẽtẽ remissiõis peccati / cum dicit: e **Scõm misericordiã tuam.** Miserico rdia enim dei est causa efficiẽs remissiõis peccatorꝫ. Vñ dicit: f **Memento mei.** s. vt dimittas peccata: fm misericordiã tuam. q. d. sicut magna ⁊ multa est miscõia tua: similiter magna ⁊ multa sũt peccata. Est g̃ sensus: Scõm magnitudinem misericordię tuę memento mei / vt magnitudinem peccatorꝫ meorꝫ adnihiles. Unde in Ps. Miserere mei deꝰ fm magnam misericordiã tuam. Item: vt fm multitudinem misericordię tuę deleas multitudinẽ peccatorꝫ: Vñ subdit in illo Ps. Et fm multitudinẽ miserationũ tuarũ dele iniqtatẽ meam. Postea ostẽdit cãm finalẽ remissiõis pctõrꝫ. s. bonitatem dei / cum addit: g **Propter bonitatẽ tuaz dñe.** s. vt dicere possim eã bonitatẽ: de q̃ dicit Ps. Replebim in bonis domus tuę. Uel sic: vt hęc dictio / fm / notet causam formalem vel modum: sicut etiam expositũ est: et hęc ꝓpositio Ppter / notet causam efficientẽ: vt sit sensus: **Propter bonitatẽ tuam.** i. quia bon⁹ es: miserere mei / non ꝓpter merita mea. Et sicut dicit in Glo. differẽtia est inter misericordiaz dei et bonitatem eius; quia miscõia est quę fit miseris; bonitas ꝗo quę fit cõmuniter omnibus. Ps. 24. Ps. 50. Ps. 64. Differentia è in misericordiã et bonitatẽ

h **Dulcis ⁊ rect⁹ dominus.** Supꝰ petierat ecclesia vel vir iustus ostendi sibi vias dñi ⁊ se dirigi in eis: Hic autem quasi magister effect⁹ incipit docere alios vias illas. Et primo determinat qualis est dñs: vt ex ꝗ viarꝫ eius q̃litas postmodum oñdat. Qualis enim dñs: tales ⁊ vię eius: Sic dr Prouer. iij. c. Vię eiꝰ / vię pulchre: et semitę eiꝰ pacificę: quia ipse pulcher ⁊ pacificus. Propt ꝗ ꝗ dicit: **Dulc.** i. liberal: pius ⁊ misericors est dñs q̃ pctã libenꝫ dimittit ⁊ grazꝫ suã grat. infũdit. Ps. Bustate ⁊ videte qm̃ suauis ẽ dñs. Sz qz miscõia sine iusticia remissio ẽ: ⁊ dare sine discretiõe / pdigalitas: Jõ addit: i **Et rect⁹** / q. s. ꝓpt pctã flagellat in ꝑsenti: ⁊ d̃ collat. rõnẽ ⁊ vsurã quęrit. Vñ sequit: k **Propter hoc.** s. qz dulc. ⁊ rectus est: l **Legẽ dabit delinquẽtib⁹ i via:** fm quã. s. puniãt si male faciant: aut remunerẽt si bñ: Quia vt dicit apl̃us Gal. iij. c. Propt trãsgressiones lex posita ẽ. Quę sit autẽ illa lex: ipse ꝓmulgat: Apoc. iij. d. Ego q̃s amo: arguo ⁊ castigo. Et i ꝗ simul apparet dulcedo siue miscõia dei ⁊ iusticia. Dulcedo: qz ꝗ ꝑberat / ne ękno suplicio reseruet. Iusticia: qz malũ nõ relinqt ꝑunitũ. Itẽ **Legẽ dabit** / amor. nõ timor. Esa. xxxiij. d. Dñs legifer nr̃: dñs rex nr̃. Prouer. vj. c. Mãdatũ lucerna ẽ ⁊ lex lux. Ipse dedit legẽ amor. ⁊ amouit legẽ timoris. j. Timoth. j. b. Iusto nõ ẽ lex posita / timor. s. Gal. v. d. Si spũ ducimini / nõ est. sub lege. Ps. Tu legẽ posuisti m̃ ⁊c. Gal. vj. a. Alt alteri⁹ onera portate: ⁊ sic adiplebit. legẽ christi. Itẽ sicut dictũ est: **Dulcis** ẽ / grat. dãdo: **Rectus** / rationẽ dati reqrẽdo: Scõm q declarat in illa pabola: Mat. xxv. b. Mõ q̃dã pegre ꝓficiscẽs / vocauit seruos suos ⁊ tradidit illis bona sua ⁊c. Et post addit: Post multũ ꝗo tpis venit dñs seruorꝫ illorꝫ: ⁊ posuit rõnẽ cũ illis. Itẽ **Dulcis** est / qz perire nõ patit: **Rectus** / quia punire nõ obliuiscit. Itez **Dulcis** / qz mater. Esa. xlix. d. Nunqd põt mater obliuisci infantẽ ⁊c. Uersus. Ubera mtris habes: verbera ptris habe. Itẽ **Dulcis** / quia sponsus: **Rectus** / quia dñs. Joh. xiij. b. Vos vocat. me mgr̃ ⁊ dñe ⁊c. Itẽ **Dulcis** / est affectui: **Rect⁹** / ẽ intellectui. Itẽ **Dulc.** / qz vita: **Rectus** / qz via. Joh. xiiij. a. Ego sũ via vitas ⁊ vita. Sz qz vitas ẽ / nõ rector: Vñ subdit: m **Diriget mãsuetos i iudicio.** Mãsuetos vocat / q̃si manu assuetos illos q̃b⁹ dat dona sua. Hos dirigit in iudicio: qñ iudiciũ futurũ oculis mẽtis suę ostendit: et per hoc quoddã iudiciũ quasi ꝑsens in corde iusti statuit: qd̃ timens / talentũ dñi non abscõdit: ꝗ lucrat in illo ęztũ potest: ne audiat illam sniam iudic. / Matth. xxv. c. Tollite talentũ ab eo: ⁊ inutilem seruũ eijcite i tenebras exteriores. De q̃ iudicio dicit Aug⁹. Ascẽdat hõ tribunal mẽtis ⁊c. j. Cor. xj. g. Si nosmetipsos dijudicarem⁹ non vtiq̃ iudicarem̃ ⁊c. Vl iudiciũ vocat ꝑsentẽ tribulationẽ in q̃ mãsueti dirigunt: sicut equus virga / ne declinẽt a recta via. De q̃ iudicio. j. Pet. iiij. d. Tps est vt incipiat iudiciũ a domo dñi. Bene ergo dicit: **Diriget mãsuetos in iudicio:** qz illi q̃ nõ sunt mãsueti / repcutiũt deũ ꝑ murmurationẽ ⁊ ingratitudinẽ: et qñq̃ per blasphemiã: ⁊ sic nõ dirigunt: sed potius offendũt ⁊ cadunt. De talib⁹ dicit Hiere. v. a. Percussisti eos ⁊ nõ doluerũt: attriuisti eos ⁊ renuerũt accipe disciplinã: indurauerũt facies suas supꝰ petrã ⁊ noluerũt reuerti. Sz boni inde instruunt ⁊ meliorant: fm q dr Hiere. vj. b. fm aliã translationẽ: Per omne flagellũ erudieris hierusalẽ. Et ꝗ est qd̃ sequit: n **Docebit mites vias suas.** Jaco. j. d. In mãsuetudie suscipite insitum verbũ. Ecch. xj. d. Auferam cor lapideũ d̃ carne eorꝫ: ⁊ dabo eis cor carneũ / vt i ꝓcept. meis ambulẽt / ⁊ iudicia mea custodiãt. Est autẽ hęc differẽtia inter mãsuetos ⁊ mites. Mansuet⁹ est qui etsi mouet / non deducit. Mit. autẽ qui nec mouet nec deducit. Item **Diriget** dñs **mansuetos in iudicio** / futuro: vbi magnũ opus erit directiõe: quia magnus tumult⁹ ⁊ magna pressura erit ibi. Ibi dirigi / est in dexterã collocari

Ps. 118. Ps. 42. Ps. 102. Ps. 118. Differentia inꝰ mãsuetũ ⁊ mitẽ

dexterã collocari. Sic dirigit dñs mãsuetos: qz eorꝫ est pars
Ps. 75. dextera. Unde Ps. Cũ exurgeret in iudicio deꝰ vt saluos face/
Ps. 36. ret oẽs mãsuetos terrę. Itẽ alibi: Mansueti autẽ hęreditabunt terrã. Matth. v. a. Beati mites: qm ipsi possidebũt terrã. Postea ondit q̃ sint illę vię dñi q̃s docet mites. Unde dicit:

a ¶ Uniuersę vię dñi misericordia et veritas etc. Sũt vię dñi quibus venit ad nos: misericordia in primo adue/ tu: et veritas i secũdo: vt p̃dictũ ē. Uel in p̃/ senti venit ad nos per viã misericordię bnfi/ cia p̃ferendo: per viam veritatis errata corrigẽdo. Itẽ sũt vię dñi/qbꝰ imus ad eũ: b ¶ Misericordia et veritas: id est opa misericordię et veritatis. De q̃bus in Ps. Misericordia et veritas p̃cedẽt faciẽ tuã. i. q̃ vult videre faciẽ tuaz: oportet vt prius faciat misericordiã primo: et veritatẽ seu iusticiã sibi vel de seipso. Unde Micheę. vj. c. Indicabo tibi o hõ quid sit bonũ et q̃d dñs req̃rat a te: vtiq; facere iudiciũ et diligere misericordiã et sollicite ambulare cũ deo tuo. Et hoc: c ¶ Requirentibꝰ testamẽtũ eiꝰ: et testimonia eiꝰ: supple manifestũ est illis: q̃ req̃runt studẽdo et diligenter inuestigando: d ¶ Testamentũ eiꝰ. s. euangeliũ: e ¶ Et testimonia eiꝰ: id ē legẽ et prophetas. Est g̃ sensus: Manifestũ est eis q̃ req̃rũt has scripturas: Quoniã/ vniuersę vię dñi misericordia et veritas. Misericordia dñi apparuit in abel et noe et multis alijs: Iustitia eiꝰ in cain et pharaone. Istud põt legi specialiẽ de p̃latis. a ¶ Uniuersę vię dñi. i. p̃lati: b ¶ Misericordia et veritas. Prelatꝰ enim debet esse dñs dñando vitijs subditorꝫ et corrigẽdo: sicut dixit dñs ad adã: Dñamini piscibꝰ maris et volucribꝰ cęli et vniuersis q̃ mouent in ęra: Gen. j. Et. ix. Sit terror vester sup cũcta aialia terrę: Per q̃ diuersa peccata designant. Ubi dicit Greg. Prelati in eo q̃ metũ sibi a puerse viuẽtibꝰ exigũt: q̃si ñ hoibꝰ ꝯ bruti aialibꝰ dñant: qz videlz ex qua pte bestiales sũt subditi/ ex ea timebẽt formidini iacere subiecti. Nuꝰ itaq; dñi/ vniuersę vię debẽt esse misericordia et veritas: vt bene agentibꝰ misericordiã et mãsuetudinẽ: male aũt agentibꝰ seueritatẽ ostendat. Scõm q̃ dicit Greg.: Sit rector bñ agentibꝰ p humilitatẽ sociꝰ: ptra delinquẽtũ vitia per celũ iusticię sit erectꝰ. Tales ostendit apl's suas vias esse dicens. j. Cor. iiij. d. Quid vultis? In virga veniã ad vos an i charitate et spũ mãsuetudinis? Et debẽt istę vię eẽ p̃iũctę/ vt vnam sine altera p̃latꝰ nõ teneat. Unde dicit Greg. i pastorali: Cũ peccati vulnꝰ in subditis corrigẽdo restringit: necesse est vt magna se sollicitudine districtio ipsa moderet: q̃tenꝰ sic iura disciplinę ptra delinquẽtes exerceat: vt pietatis viscera ñ amittat. Curandũ quippe est vt rectorẽ subditis et pietas matres et patrẽ exhibeat disciplina: atq; inter hęc sollicita circũspectione p̃uidendũ/ ne aut districtio rigida/ aut pietas sit remissa: Nam disciplina aut misericordia multũ destituit/ si vna sine altera teneat. Et ita ē prelatis: c ¶ Requirentibꝰ testamentũ eius et testimonia eius. Testamentũ dñi q̃d fecit ante mortẽ suam/ est testamentũ pacis: De q̃ testamentuz suũ fecit. Joh. xiiij. d. Pacẽ relinq̃ vobis: pacem meã do vobis. Hoc testamentũ debet p̃latus req̃rere a subditis. s. vt ipsi pacẽ habeant ad deum et ad primũ. Sic req̃rebat apl's. ij. Cor. v. d. Obsecramꝰ p christo/ recõciliami deo. Huiꝰ pacis et testamenti/ testes sũt bona opa: Unde et testimonia dñi. s. bona opa debẽt req̃rere: sicut apostolꝰ Phil. iiij. d. Non quero datũ sed g̃ro fructũ abũdantẽ in ratione vestra. Hoc testamẽtũ et hęc testionia: significata fuerũt Gen. xxxj. f. vbi dicit: q̃ laban insecutus est iacob: et inierũt ambo fędus et fecerunt aceruũ lapidũ: quem vocauit laban tumulũ testis et iacob acerum testimonij: vterq; iuxta proprietatez linguę suę. Laban q̃ interp̃tat candidatio: significat christũ/ q̃ nos lauit in sanguine suo a peccatis nostris: Apocl. j. b. Jacob/ supplãtator/ significat pęnitentẽ q̃ diabolũ supplãtat lucrãdo cũ eo. Hũc insequit deus: et pacem facit cum illo: quia anteq̃ p̃uertatur: dñs vocat eum et reuocat: Sicut dicit Esa. xxx. e. Aures tuę audient verbũ post tergũ monentis. Facta ergo pace/ factũ est testametũ siue fędus. Et cõportant lapides: id est bona opera: ex quibus fit aceruus testimonij: quia non solũ in p̃senti ꝯ in die iudicij testimoniũ ferent nobis opera nostra: et ꝓm testimoniũ eorꝫ/ recipiemꝰ mercedem: Scõm illud Prouerb. xxxj. d. Date illi ex fructu manuũ suarum: et laudent eam in portis opera eiꝰ. Sz ne presumere de meritis videat: iõ ad dñm iterũ p̃uertit sermonẽ dicens: f ¶ Propter nomen tuũ etc. Totã salutem suam hic attribuẽdo misericordię saluatoris: ostendit hic tres causas quare dñs miserebit ipsiꝰ. Prima est dei bonitas De q̃ dicit: Propter nomẽ tuũ. i. p̃ bonitatẽ tuã qua es noiabilis. Ps. De i noie tuo saluũ me fac. Secũda causa est p̃fessio pcti: q̃d p̃fitebit dicẽs: b ¶ Peccato meo. Ps. Diri p̃fitebor: aduersum me iniusticiã meã dño: et tu remisisti impietatẽ pcti mei. Iõ dicit: Propter nomẽ tuũ dñe p̃pitiaberis pctõ meo: q̃d sic dicẽdo: cõfiteor. Eccli. xx. d. Auerti manũ meã: et ꝯ feci p̃ nomẽ meũ. Esa. xliij. b. Elegi te in camino pauptatis p̃ me. Esa. xliij. d. Ego sũ: ego sũ q̃ deleo iniq̃tates tuas p̃ me. g ¶ Propitiaberis. Roma. iij. d. Quẽ p̃posuit deus p̃pitiatorẽ p fidem. j. Joh. ij. a. Ipse ē p̃pitiatio p pctis nris. i ¶ Multũ: ad modũ magni acerui lapidũ. ij. Paral. vlt. Peccaui sup arenam maris. Hiere. l. d. Colligite de via lapides etc. Est pctm̃ multũ numero: genere: circũstãtijs: intensiõe: lęsione: reputatione. j. Regis. ij. d. Erat pctm̃ puerorꝫ grãde nimis coã dño. Tertia causa est necessitas. s. quia multa sũt peccata. Unde addit: Multũ est enim. k ¶ Quis ē hõ q̃ timet dñm: Tertia pars in q̃ agit d̃ ęknis. Primo ostẽdẽs quõ habeant. s. p merita virtutũ q̃rũ q̃si fũdamẽtũ est timor. Eccli. xv. a. Qui timet deũ faciet bona. Eccli. j. c. Radix sapię ē timor dñi. Quis est hõ/ rõnal: l ¶ Qui timet dñz: legẽ statuit ei i via quã elegit. i. q̃s ē hõ q̃ timet dñz/ vt p̃dicit: nõ seruilit/ ꝯ ex charitate: et non timore pęnę elegit viam veritatis/ sed amore. m ¶ Illi statuit dñs legẽ/ amoris. Dicit aũt charitas lex: qz docet q̃d faciẽdũ et q̃d cauẽdũ. j. Joh. ij. d. Unctio eiꝰ docebit vos d̃ oibꝰ. Itẽ qz p̃iũgit et ligat deo hoiez. j. Cor. vj. d. Qui adhęret deo vnꝰ spũs est. Ps. Mihi aũt adhęrere deo bonũ est. Bñ aũt dicit: n ¶ In via quã elegit: qz hõ eligit quã viã vult: viã vitę vel viam mortis. Eccli. xv. d. Ante hoiem vita et mors: bonũ et malũ: q̃d placuerit ei dabit illi. Timor aũt necessariꝰ est p̃ multa. Timor enim facit hominẽ q̃rere tutũ locũ. Prouer. xxx. d. Lepusculꝰ plebs inualida q̃ in petra cubile suũ collocat. Et. j. Regis. xxiiij. a. habet q̃ dauid timẽs saul ascẽdit et habitauit in locis tutissimis engaddi. Itẽ causa ē bonorꝫ operũ. Eccli. xv. a. Qui timet deũ faciet bona. Itẽ quia causa est bonorꝫ p̃miorũ. Tob. iiij. d. Pauperẽ vitã gerimꝰ ꝯ multa bona habebimꝰ si timuerimꝰ deũ etc. Eccli. j. b. Timẽti deũ bñ erit i extremis. Unde postea subiũgit: q̃ bona habebit dicẽs: o ¶ Anima eiꝰ. s. timẽtis ex amore. p ¶ In bonis demorabit. s. i bonis ęknis. Et ponit hic finẽ vitę quã petiit supra sibi ostẽdi et se in ea dirigi. Totũ enim fuit vt ad hũc finẽ. s. vt ad ękna bona p̃ueniret. Dicit ergo q̃ anima eiꝰ post dissolutionem corpis/ in bonis ęternis demorabit: videdo: diligẽdo: fruendo. In bis enim tribꝰ p̃sistet stola aię. Ps. Replebim̃ in bonis domꝰ tuę. Et qz timẽt deũ/ aia in bis bonis demorabit: dicit Eccli. xxxiiij. c. timẽti deum btã est aia eiꝰ. q ¶ Et semẽ eiꝰ. i. bonũ opꝰ: r ¶ Hereditabit terrã. i. imortalitatẽ ęztũ ad stolã corpis. Dicit aũt opꝰ bonũ semẽ: qz i spe fructꝰ cęlestis seminatur. ij. Cor. ix. b. Qui parce seminat: parce et metet: et qui seminat i benedictionibꝰ: de benedictionibꝰ et metet. Sz si nullꝰ vnq̃ vidisset fructꝰ colligere i ęstate/ stultũ reputarẽt oẽs aliquẽ si videret eũ bonũ frumentũ seminare et p̃icere in terrã: ita modo multi qui de

Caph

a as suas. Uniuersę vię dñi
b misericordia et veritas: requirẽti/
c bus testamẽtũ eiꝰ et testimo/
f nia eiꝰ. Propter nomen tuũ
g dñe propitiaberis pctõ meo:
i multũ est enim. Quis ē hõ q̃
k timet dñm: legẽ statuit ei in
l via quam elegit. Anima eiꝰ
m in bonis demorabitur: et se/
n men eius hereditabit terrã.

Lamedh

Alii ꝯ prelatis

Greg. 21. lib. moral. ca. 11.

Charitas solet

Timor necessarius ē ppter multa

Bonũ opus dicitur semen

do/multi q̃ de fructu cęlesti ⁊ ęterno nõ cogitãt/ stultos repu/
tant eos q̃ bona opa faciũt ⁊ seminãt ea: sed cũ venerit estas
et messis in die iudicij/ ⁊ videbũt eos q̃ seminauerũt fructꝰ col/
ligere: tũc viceuersa se stultos reputabũt/ ⁊ eos q̃ seminauerint
sapientes: quãdo dicent: vt habetur Sap̃. v.a. Hi sunt quos
aliquando habuimus
in derisum ⁊ in simili/
tudinẽ improperij ⁊c.
Et post: Ecce quomo
do computati sunt in/
ter filios dei: ⁊ inẽ san
ctos sors illoꝝ est. Et
postea concludẽt. Er/
go errauimꝰ a via veritatis ⁊c. Immortalitas ꝓo dicitur ter/
ra: quia nunq̃ a loco suo mouet. Eccs. j.a. Terra autẽ in ęt/
nũ stat. Hanc terrã hęreditabit semen bonoꝝ operũ. i. p eis
firmit possidebit. Nec amitti poterit. Eccj. xliij.c. Cum se/
mine eorum ꝑmanent bona: hęreditas sancta nepotes eorũ.
Geñ. xj.b. Semini tuo dabo terram hanc. Vel potest legi ꝺ
p̃senti sic: Anima eius. s. viri iusti/ in bonis/ patrię cęle/
stis/ demorabit/ per contẽplationẽ. Phil. iij.d. Nostra cõ/
uersatio i cęlis ẽ. Vel In bonis. s. exemplis sanctoꝝ. Job
iij.d. Gaudentq̃ vehementer cum inuenerint sepulchrum. i.
exemplũ bonorũ. Memorabile sicut sepulchꝝ est monumẽ/
tum mortuoꝝ viuis. Greg̃. Scriptura narrat fortitudinem
viroꝝ: vt ad similia ꝓuocet vitã ifirmoꝝ. Idẽ. Dũ diuerso/
rũ victricia facta cõmemorat/ nr̃a debilia cõfirmat. Et semẽ
eius: id est filij: Hęreditabit terram: id est prospere suc/
cedet eis/ ad litteram. Ps̃. Non vidi iustum derelictũ: nec se/
men eius quęrens panem. Dñs enĩ quandoq̃ parcit filijs ꝑ
bonis parentibꝰ: sic econuerso punit aliquãdo filios pro ma/
lis parentibꝰ. Sap̃. iiij.a. Multigena impioꝝ multitudo nõ
erit vtilis: ⁊ adulterinę plantationes non dabũt radices altas:
nec stabile firmamentũ collocabũt. Nec solum ista facit dñs
iustis: sed etiam in prȩsenti dat stabilitatẽ mentis. Unde ad/
dit: a Firmamẽtũ est dñs ⁊c. s. mẽtem stabiliens/ non
omnibus: Sed: b Timentibus eum: q̃ ipse timor sta
bilit ⁊ firmat cor in dño. Unde dicit Greg̃. Ancora mentis
pondus timoris. Prouerb. xiiij.c. In timore dñi fiducia for
titudinis. Ps̃. Posuisti firmamentũ eius formidinez. Eccj.
xxvij.a. Si non in timore dñi tenueris te instanter/ cito sub/
uertetur domus tua. s. congeries virtutũ. Nec solum stabili/
tatẽ mẽtis dat dñs iusto: sed ⁊ cognitionẽ sui. s. dei. Unde ad/
dit: c Et testamentũ ipsius. s. dei: id est promissio eius
est: d Vt manifestetur illis/ in prȩsenti per fidẽ: in fu/
turo per spẽm. Job. xiiij.c. Qui diligit me diligetur a patre
meo: et ego diligaz eum: ⁊ manifestabo ei meipsũ. Ps̃. Lon
gitudine dierum replebo eum ⁊ ostendam illi salutare meuz.
Job. xvij.a. Hęc est vita ęterna. vt cognoscãt te verum deũ
et quem misisti iesum christum. Et quia tot ⁊ tanta expectat
vir iustus a dño: Ideo subiũgit: e Oculi mei semper
ad dñm: a quo. s. hęc accępturũ me spero. Ps̃. Sicut ocu/
li ancillę in manibus dñę suę: ita oculi nostri ad dñm deum
nr̃m donec misereat nostri. Vel sic ꝓtinua: Dñs ita ꝑmit/
tit q̃ manifestabit nob: Et ideo/ Oculi mei/ interiores. s. in/
tellectus ⁊ affectus: Intellectus per cognitionẽ. Ps̃. Et me
ditatio cordis mei ⁊c. Affectus per desideriuz. Ps̃. Dñe an
te te omne desideriũ meũ: f Semper ad dñz/ supple re/
spiciũt: Fm q̃ de sanctis cantamus: Qm̃ in hac peregrinatione
solo corpore constitutus/ cogitatione ⁊ auiditate in illa ęter/
na patria conuersatus est. Eccs. ij.c. Sapientis oculi in ca/
pite eius: id est in deo. Eccs. xj.c. Delectabile est oculis vi/
dere solem. Job. xxix.d. Lux vultus mei non cadebat in ter/
ram. Contra de stultis. Prouerb. xvij.d. Oculi stultoꝝ in fi/
nibus terrę. Sunt autem oculi dirigendi ad deuz: vt ad finẽ.
Ps̃. Omnis consumationis vidi finem. Roma. x.a. Finis
legis christus est ad iusticiam omni credenti. Item vt ad bra
uium. Unde in hymno. Tu esto nostrum gaudium: qui es fu/
turus prȩmiũ. Geñ. xv.a. Ego sum merces tua. Phil. iij.c.
Posterioꝝ oblitus/ ad ea ꝓo quę sunt prioza extẽdẽs meipsũ
ad destinatũ psequor ad brauiũ ękne vocationis. Itẽ vt ad il/
luminatorẽ. Job. j.a. Illuminat omnẽ hominẽ venientez in
hũc mũdũ. Ps̃. Accedite ad eũ et illuminamini. Itẽ vt gra/ Ps̃.35.
tias reddamꝰ. Eccj. vlt.c. Dãti mihi sapiaz dabo gloriã. Sz
posset dici/ si semp habeas oculos i cęlis/ poterĩ illaqueari. Ad
qd̃ rñdet dicẽs: Me/
quaq̃. g Qm̃ ip/
se euellet de laqo Pe
pedes meos. Pro
uer. j.b. Frustra iacit
rete añ oculos pẽnato Zadik
rũ. Ibi dicit Interliñ.
Facile euadit laqueos
i terris q̃ sp habet oculos i cęl. Et nota q̃ multi sunt laquei:

Cupiditatis. Uñ Job. xviij.b. Baldath loq̃ns
ꝺ cupido dixit: Immisit i rete pedes suos: ⁊
i maculꝰ eiꝰ ambulat: tenebit plãta eiꝰ laqueo.
Plãtã vocat extremitatẽ vitę: q̃ q̃to magis
accedit cupidꝰ ad finẽ vitę suę: tãto magis ex/
ardescit i cupiditate. Uñ Hieroꝰ. Cũ alia vi/
tia in sene senescãt: sola auaricia iuuenescit. j.
Timoth. vj.b. Qui volũt diuites fieri icidũt
Prauę ꝓsuetudis. Pro/ (in laqueũ diaboli.
uerb. v.d. Iniqtates suę capiũt impiũ: ⁊ funi
bus pctõꝝ suozũ ꝓstringit.

Est laqueꝰ

Prauí exẽpli. Osee. v.a. Laqueꝰ facti estis spe/
culationi ⁊ rete expãsũ subt thabor. Hoc dicit
malꝰ ꝑlatis: q̃ suo exẽplo alios trahũt ad pctm̃.
Perplexitatis. Ps̃. Funes pctõꝝ circũplexi sũt Ps̃.118.
Tẽptationis. Hiere. l.d. Illaqueaui te (me.
et capta es babylon: ⁊ nesciebas.
Inepti timoris. s. male humiliãtis. Ps̃. Laque Ps̃.56.
um pauerũt pedib meis: ⁊ incuruauerũt aiaz
Prauí amoris. Eccs. vij.d. Inueni (meam.
amariorẽ morte mulierẽ q̃ laq̃us venatoꝝ ẽ.
Eccj. ix.a. Ne respicias mulierẽ multiuolaz:
ne forte incidas in laqueos illius.
Pęnę. Ps̃. Laq̃us ꝓtritꝰ ẽ ⁊ uos liberati sumꝰ Ps̃.125.

Job. xiij.d. Posuisti i neruo pedẽ meũ. Prouer. xj.c. Qui
cauet laq̃os securꝰ erit. Et q̃ tot sũt laquei: h Respice/ o
dñe. Nõ dicit/ aspice. q.d. ego sũ retro te. Lucis. xxij.g. Respe/
xit dñs petrũ. Eccj. xj.b. Est hõ marcidꝰ ⁊ egẽs recupatione
plꝰ deficiẽs ꝓtute: ⁊ abũdãs pauptate: ⁊ oculꝰ dei respexit il/
lũ in bono: ⁊ erexit eũ ab hũilitate ipiꝰ. i In me/ creaturã
tuã. Ps̃. Opa manuũ tuarũ ne despicias. Sap̃. xj.d. Nihil Ps̃.137.
odisti eoꝝ q̃ fecisti. Ps̃. Protector nr̃ aspice deꝰ: ⁊ respice in Ps̃.83.
faciẽ christi tui. Respice dico: oculꝰ miscordię tuę: sic respexisti
petrũ: Lucis. xxij.g. Hoc est q̃ addit: Et miserere mei/ Oz
aũt misereri debeat: oñdit vsq̃ ad finẽ psalmi p totũ. Et po/
nit. xiiij.cãs. Pria cã ẽ: q̃z solũ deũ q̃rit. Uñ dicit: k Quia Cause q̃re deus
vnicꝰ sũ. q.d. nõ diuisus ad mlta q̃rẽda: q̃z vnã petij a dño: debeat misereri
hanc requiram vt inhabitem in domo dñi ⁊c. j. Regl. j.a. Ps̃.26.
Fuit vir vnus ⁊c. Hoc nõ potest dicere: qui plures habet p/
sonatꝰ: q̃z mõstꝝ est. i. vna suba ⁊ plures psonę. Cantis. vj.c.
Una ẽ colũba mea. ij. Regl. j.d. Sic mat vnicũ diligit filiũ:
ita diligebã te. Lucis. vij.b. Ecce ꝺfũctꝰ efferebat mortuꝰ filiꝰ
vnicꝰ mtris suę. Et sequit ibi/ q̃ dñs suscitauit eũ. Qd̃ enĩ vnũ
est/ nõ ꝑt eẽ in diuersis locis: Sz sic dz Mat. vj.c. Ubi ẽ the/
saurꝰ tuꝰ: ibi ẽ ⁊ coz tuũ. Uñ q̃ multos thesauros habet: coz
habet diuisũ: ⁊ ita nõ est vnicꝰ. Osee. x.a. Diuisũ ẽ coz eoꝝ:
nũc iteribũt. Uñ si q̃rat a talibꝰ: qd̃ nomẽ ẽ tibi: Rñdere pñt
Legio: sic rñdit diabolꝰ: Mar. v.a. Scda cã ẽ pauptas spũa
lis. De q̃ dicit: l Et paup sũ ego: ꝓtutibꝰ. s. in mei reputa/
tione. Lucis. xvij.c. Cũ oia q̃ ꝑcepta sit vob fecerit/ dicatis ser/
ui iutiles sumꝰ: qd̃ debuimꝰ facere fecimꝰ. Greg̃. Uñ mens
dignioz efficit: inde sibi idigna videt. Itẽ paup rebꝰ ⁊ spũ i
ꝓtate/ q̃ pauptas ꝑciũ ẽ regni cęloꝝ. Mat. v.a. Bti paupe
res spũ ⁊c. Tertia cã est angustia siue tribulatio cordis iusti.
Uñ adiũgit: m Tribulationes cordis mei multipli/
cate sũt. Tribulat enĩ vir iustꝰ intus i corde ꝑt mala alioꝝ.

Samech
a Firmamẽtũ est dñs timẽnti/
b bus eũ: ⁊ testamẽtũ ipsius vt
c mãnifestet illis. Oculi mei
d semp ad dñm: qm̃ ipse euel/
g let de laqueo pedes meos.
Eyn
h Respice i me ⁊ miserere mei:
i quia vnicꝰ ⁊ pauꝑ sum ego.
l
m Tribulationes cordis mei

Unde.ij.Corl.xj.g. Quis scandalizatur & ego non vror? Quãtum ergo multiplicant mala hominũ: tantum multiplicantur tribulationes iustorum. Item tribulatur ex plongatione exilij. Ps. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est. Item ex dilatione patrię. Ps. Quando veniã & apparebo ante facie dei:

Ps. 119.
Ps. 41.

Al. †educ Res †Ps. 53.

Fuerunt ꝛc. Et ideo dicit: a Multiplicatę. Ps. Multę tribulationes iustorũ. Et poeta dic: Et q̃ ñ cãs mille dolorũ habet. Quarta cã/ ẽ tribulatio corpis. Uñ addit/ perẽs ab ea liberari:

Al. ‡ remitte omnia pctã

Schin

b De necessitatibus meis erue me:

a multiplicatę sũt: de nĕcessitatibus meis †erue me. Uide
b humilitatẽ meã & lãborẽ meum: & †dimittẽ vniuersa delicta mea. Rẽspice inimicos meos qm̃ multiplicati sunt: et
k odio imq̃ oderũt me. Custodi aiam meã & erue me: non
l †erubescã qm̃ spaui i te. Innocẽtes & recti adhęserũt mihi: q̃ sustinui te. †Liberã de
p israel ex oib̃ tribulationib̃ suis. Ps dauid
q Iudicã me do/ (XXV

id ẽ de tribulatiõib̃ exteriorib̃: q̃ dicunt necessitates: q̃ sũt vtiles & ĩeuitabiles. Utiles sũt ad hũilitatẽ habẽdã & ad patientiã exercitãdã. Roma.v.a. Tribulatio patiẽtiam opat. Ĩeuitabiles. Mat.xviij.a. Necesse ẽ vt veniãt scãdala.ij. Timoth.iij.c. Omes q̃ pie volũt viuere ĩ christo iesu: psecutionẽ patient. Act. xiiij.d. Per multas tribulatiões oportet nos ĩtrare ĩ regnũ dei. Roma.viij.d. Ipa creatura liberabit a seruitute corruptiõis in libertatem glię filiorũ dei. Uñ patet q̃ mõ necessario subest hõ tribulatiõib̃/ sic̃ seru̇ seruituti. Quita cã/ est humilitas cordis. Unde dicit: c Uide humilitatem meam. i. tribulationem humiliantem me. Thren. j.g. Uide dñe qm̃ tribulor. Item Thren. iij.c. Recordare pauptat & trãsgressiõis meę: absinthij & fellis. Uel/ Uide humilitatẽ/ cordis in ꝓtritiõe: & laborẽ corpis in satisfactiõe. Ps.

Ps. 9.

Uide qm̃ tu laborẽ & dolorẽ ꝓsideras. Alia lra habet: Porta humilitatẽ meã & laborẽ. j. Pet. ij.d. Pctã nra ipse ptulit ꝛc. Esa.xlvj.b. Ego feci & ego ferã: ego portabo & ego saluabo. Jaco.iiij.b. Deus supbis resistit: humilib̃ aut ez dat gram. Esa. vlt.a. Scõm aliã trãslationẽ. Sup quẽ respiciam nisi sup humilẽ & quietũ ꝛc. Sexta cã/ est labor corpis. Unde

Ps. 127.

addit: d Laborem meũ. Ps. Labores manuũ tuarũ q̃ manducabis: btũs es & bñ tibi erit. Job. v.b. Hõ natus ad laborẽ. Septima cã/ est multitudo pctõrũ. Unde subiũgit: e Et dimitte vniuersa delicta mea: Et ẽ simul oõ & allegatio: quia enĩ peccauit: ideo indiget miscẽia. Uñ. ij. Par. vlt. Qm̃ peccaui sup numerũ arenę maris: & multiplicatę sũt iniqtates meę. Et Aug̃. Misericors es/ miser sum. Et ĩ

Ps. 50.

Ps. Tibi soli peccaui. Octaua causa/ ẽ multitudo inimicorũ: De quo dicit: f Respice/ conuertendo vel puniendo: g Inimicos meos: mũdũ/ carnẽ/ dęmonia. h Quo/

Ps. 39.

niam multiplicati sunt. Ps. Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderũt me gratis. Mona causa/ est inimicorũ crudelitas. Uñ addit: i Et odio iniq̃ oderũt me. Propt̃ h̃ enĩ dñs multotiens flectit ad miscẽiam. Unde Deut. xxxij.d. Et dixi: vbi nã sũt: Cessare faciã ex hoib̃ memoriam eorũ: sed propt̃ inimicos eorũ distuli ne forte superbirent hostes eorum ꝛc. Hiere. vj.f. Crudelis ẽ & nõ misere/ bit. Et aggrauat nequitiã eorum: cum non sufficit ei dicere: Oderũt me: ꝗ addit: et odio: & etiã iniquo: Est enĩ odium ęquũ. Matth. v.g. Dictũ ẽ antiqs: Diliges primũ tu/

Ps. 138.

um: et odio habebis inimicũ tuũ. Ps. Perfecto odio oderã illos. Decima causa/ est pplexitas animę. A q̃ petit liberari/ cũ addit: k Custodi animã meã & erue me. Anima enim obsessa ẽ vndiqs a dęmonib̃. j. Pet. vlt.b. Aduersari̇ vester diabol̇ tanq̃ leo rugiens circũit quęrẽs quẽ deuoret. Eccĕs.ix.d. Ciuitas parua & pauci in ea viri: venit contra eã rex magnus & vallauit eam extruxitq̃ per gyrum munitiones. Ciuitas est anima: populi/ cogitationes: viri/ virtutes: rex magnus/ diabolus. Job.xix.b. Obsederũt in gyro tabernaculum meũ. Non dicit: Custodi corp̃/ sed animã. Job.ij.b. Ecce in manu tua est: veruntñ animam illius serua. Et quid mirũ si petat vir iust̃ animam custodiri: q̃ ipsam solam petit diabolus: Gen. xiiij.d. Da mihi animas: cętera tolle tibi.

Undecima causa/ est spes: Unde addit: l Non erubescam quoniam speraui in te. Roma.v.a. Spes nõ cõfundit. Duodecima causa/ ẽ vnitas ecclesię quã ipse custodit: Unde sequitur: m Innocẽtes & recti adhęserũt mihi. Eccĕ.j.xxvij.b. Volatilia ad sibi similia ꝓueniũt: & veritas ad eos qui eam operantur reuertet. Alia littera habet: Simplicitas & veritas seruabũt me: quia expectaui te. Prouerb. xj.a. Simplicitas iustorum diriget eos: Et iustitia simplicĕ diriget viã eius.

Al. †cõfundar Tau

Al. Redime

De pe. dis. i. c. vt cognoueris. et. c. si. enim.

Innocens aũt multipliciter dicitur:

Innocẽs enĩ dr

Chrisṫ. Job.xvij.b. Innocẽs ꝗ hypocritas suscitabit. Heb. vij.d. Tal̇ enĩ decebat vt eĕt nob̃ pontifex/ sctũs/ innocẽs ꝛc
Hõ sine pctõ. Exo. xxxiiij.a. Null̇ apud Immeriṫ. Gen. xl. c. (te p se innocẽs ẽ.
Innocẽs in lacũ missus sum. Job. iiij.b.
Hõ inficiẽdus. (Quis vnq̃ inocẽs pit: Exo. xxj.b. Innocẽs erit q̃ pcusserit.
Miserãs. ij. Regl. xiiij.c. Rex & throṅ eṫ Paruul̇. iiij. Regl. xxiiij.a (sit innocẽs.
Repleuit hierusalẽ cruore innocentiũ.
Fidelis ꝗdicator. Job. xxvij.c. Argẽtum Custodiẽs baptismũ. (innocẽs diuidet.
Mau. j.a. Nisi mũdãs nõ faciet innocẽtẽ.
Simplex. Ps. Ego in inocẽtia mea ingres
Impuniṫ. Hiere. xlix.c. Et tu (sus sum.
q̃si innocẽs relinqueris: Nõ eris inocẽs.
Patiẽs. Job. ij.a. Adhuc retines innocen/
Stulṫ. Prouer. xiiij.b. Inno/ (tiã tuã.
cens credit omni verbo.
Hypocrita. Hiere. ij.g. Absq̃ pctõ & ĩno/
cens ego sum.
Pilaṫ. Innocẽs ego sum a sanguĩe huius

Ps. 25.

iusti: Matth. xxvij.c. Decimatertia cã/ est patiẽtia. De qua subdit: n Quia sustinui te. Sup̃ in h̃ Ps. Uniuersi q̃ sustinẽt te nõ ꝓfundenṫ. Decimaq̃rta cã/ est ꝓtẽplatio: De q̃ addit: o Libera dė israel: ex oib̃ tribulatiõibus suis/ interiorib̃ & exteriorib̃. Deut. xxxij.d. Foris vastabit gladi̇ & inṫ pauor. Thren. j. g. Foris interficiet gladi̇: et domi mors similis ẽ. ij. Corl. vij.b. Foris pugnę: inṫ timores. p Israel. i. videtes deũ in ꝓtẽplatiõe. Hoc ẽ etiã ꝓclusio psalmi. Expositio psalmi. XXV.

q Iudica me dñe. Titulus. Psalṁ dauid. Titulus patet. In p̃cedẽti psalmo/ volẽs vir iusṫ ascendere in paradisũ post christũ: q̃ est ciuitas non manufacta: petijt a se remoueri tria impedimẽta. s. ignorãtiam vię: ibi: Uias tuas dñe demonstra mihi ꝛc. Et onus peccati: ibi: Dimitte vniuersa delicta mea. Et supra: Delicta iuuentutis meę ꝛc. In hoc psalmo petit a se remoueri tertium impedimẽtũ. s. ꝓsortiũ malorũ. Et est iste psalṁ biptiṫ. Primo petit vt separeṫ h̃ a malis. Secõ/ ne ĩ futuro cũ eis cõmisceat: ibi: Dñe dilexi decorem. Dicit q̃. q Iudica me dñe/ iudicio discretionis. i. diuide me a malis. Esa. j. g. Sion ĩ iudicio redimeṫ. Prouer. xxvj.b. Iudiciũ determinat cãs: q̃ ẽ finis litigatiõis. Esa. xxviij.e. Ponã in pondere iudicium. Volũt aũt diuidi a malis/ q̃dã ex cautela vel ad cautelã/ q̃dã ex supbia. Ex miscẽia recedũt iusti a malis: q̃ñ ꝓpt̃ h̃ recedũt/ ne illi peiores fiãt psequẽdo eos vel blasphemãdo: sicut dñs fugit/ Job. viij.g. Tulerũt iudęi lapides vt iacerẽt in eũ: iesus aũt abscondit se & exiuit de tẽplo. Ex cautela recedũt iusti/ ne ex ꝓsortio malorũ fiant: Sicut Johãnes baptista/ Lucĕ. j.g. Puer autem crescebat et ꝓfortabat spũ: et erat in deserto vsq̃ ĩ diẽ ostẽsiõis suę ad israel. Et in hymno.

Partitio psalmi